

HOMILIE 12 JUNI 2022

We tekenen ons zo vaak met het teken van het kruis, soms onbewust: bij begin en einde van deze viering, bij wie ziek is, bij kinderen die gaan slapen,... Uitgesproken en even vaak onuitgesproken gaan we naar de naam van God: Vader, Zoon en Geest.

Zelfs voor velen onder ons moeilijk te verstaan: geloven in God en die is dan nog eens drie-in-één... En toch kunnen we dit in het leven vaak ervaren, hoe deze drie-ene God zich samen aan ons openbaart.

In de voorbije paasvakantie trok ik – samen met enkele collega's en 24 laatstejaars – naar het noorden van Portugal. We wandelden de laatste 180 kilometer van de Camino naar Santiago de Compostella. Hoewel we snel in kleine groepjes op eigen tempo wandelden, was er ruim tijd om ervaringen en verhalen uit te wisselen na zo'n stapdag.

We zagen het mooie landschap waar de paden zich doorheen slingerden en keken met verwondering naar de natuur die er opnieuw tot leven kwam. En ook in pittige stukken in de gietende regen voelden we de kracht van het gedragen worden door de groep. Ik zag er God als Schepper en de dragende grond van ons bestaan in.

Naarmate de tocht vorderde botsten heel wat leerlingen op pijn en lichamelijke klachten. Ik merkte de spontane en ongevraagde bekommernis om elkaar, het even blijven hangen om te checken of alles wel oké was met de ander, de zorg ook voor elkaar in kleine medische handelingen. Het letterlijk en figuurlijk oppeppen, maar ook het dragen van elkaar. De zorg en aandacht die Jezus had voor zijn tijdgenoten, daar zag ik de sprankels van opleven: de liefde van God de Zoon voor de naasten.

En wat dan met de Geest? De moeilijkste van de drie, lijkt het. Of toch niet? Het enthousiasme – letterlijk 'in God staan' – was centraal aanwezig: het optimisme, de energie die ze elkaar doorgaven om weer aan een nieuwe dag te beginnen, de dankbaarheid die ze ontdekten in kleine dingen – een warme douche na 32 kilometer in de regen was plots hun grootste luxe... Het waren allemaal momenten van reflectie en in-zicht. De stukjes weg die ze samen met andere pelgrims uit andere continenten meestapten – elk met hun verhaal – het maakte deze tocht tot iets van samen gedeelde ervaringen van inzicht en bezinning. Een verrijkende ervaring.

Ik zag de Geest aan het werk die tot leven wekt en nieuw inzicht brengt, van wijsheid, en die oproept tot een nieuw leven.

Zo ervaaarde ik de 3-éne God aanwezig op deze tocht.

Niemand heeft ooit God gezien. We kunnen Hem enkel ervaren, aan het werk zien, in en door mensen.

God, de Vader en Moeder, de oorsprong van al wat is. Het zijn de wetenschappers die mij vertellen hoe alles ontstaat, maar de Bijbelse verhalen vertellen mij het waarom en de zin van dit alles. Van God gaat bezieling en levenskracht uit. Hij heeft deze wereld en ons gewild.

God wordt concreet zichtbaar in zijn mensgeworden Zoon. Hij gaf die scheppende liefde een gezicht en zet ons tegelijk voor een opdracht: 'bemin je naaste als jezelf'. Zijn voorbeeld van liefde moedigt ons aan hetzelfde te doen. Vader en Zoon zijn één: "Wie mij ziet, ziet de Vader", zegt Jezus. We mogen geloven en vertrouwen in die liefde.

Vader en Zoon willen met en vanuit hun onderlinge band en hun band met ons, deze liefde zichtbaar en tastbaar maken. Het is de Geest van hun beiden die ons daartoe in beweging zet.

De hele geschiedenis door is God er één die met mensen op weg gaat – van de verhalen van Abraham en Mozes in het Oude Testament, tot de tocht die Jezus maakte van Galilea tot Jeruzalem. In die tochten openbaarde Hij zijn naam: 'Ik ben er voor jou'.

Elk van ons legt een tocht af – ieder gaat zijn levensweg met vallen en opstaan. Ik wens ieder van jullie toe de tekenen te zien van God als Vader die ons herschept en ons doet opstaan als lijden ons treft, die ons ook het mooie van deze wereld in handen geeft, God als Zoon die ons in mensen nabij is en God als Geest die ons wijsheid, inzicht en niet aflatend enthousiasme brengt in onze zorg voor de wereld en zijn bewoners.

Zo kunnen wij ons op onze persoonlijke tocht elke dag opnieuw onder de bescherming van het kruisteken plaatsen en leven in Zijn naam: Vader, Zoon en Geest. Amen.

Hilde Verplancke